

אני בת 27, אשת רביסמל בצבא הקבע. במקצוע האזרחי הוא מסגר. אנו מוציאים הרבה כסף. לא כל כך על הדברים החיוניים כמו על מותרות. בעלי ואני צעירים עדיין ורוצים להרגיש בזה. אנחנו הולכים לקולנוע לעתים קרובות, אפילו שלוש פעמים בשבוע. בממוצע פעם בשבועיים אנחנו הולכים לבית-קפה לרקוד. אנחנו מוציאים גם הרבה על הילד. במחירים רשמיים אי אפשר להשיג בשבילו כמעט כלום. הוא דורש הרבה. טורף כל מה שנותנים לו. עכשיו אני חושבת שצטרף לקצץ הרבה על מותרות, להוציא יותר כסף על דברים חיוניים, האם זה משבר? הכל אומרים לי שכן, אינני יודעת בדיוק מה זה משבר, אני לא מוכנה להביע דעה.

יהודית כהן: איני יודעת מה זה!

אני בן 31. נהג מונית. גר בחדר שכור עם מטבח משותף. יש לי אשה וילד, ואני מחכה לתינוק שני. עליתי ארצה ב-1936, אבל איני זוכר שהמצב היה אי-פעם כל כך קשה. ההכנסות יורדות מחודש לחודש — עוד מעט יהיה כדאי יותר להיות פקיד ממשלתי מאשר נהג מונית. זה כבר לא משבר, זה אסון! אין לנו הרבה זמן לביילויים. אבל גם אילו היה זמן, לא היה התקציב מאפשר את זה. לא קניתי חליטה זה שנתיים. רק בשביל הילד איני חוסך מאומה. אקנה לו את כל מה שהוא צריך — אפילו אם בגלל זה אכנס לחובות. למה אני הולך למצחצה נעליים? זה רק מקרה. אני צריך לפגוש מישהו, ואיני רוצה להיראות כחורני...

אהרון גרסמן: משבר? זה אסון!

בשר: חזיר לכל!

בשר אין. אך חזיר יש במסעדות רבות. הוא עולה ביוקר, אבל הדבר אינו משיע — עדיין. הגירוי חזק מדי לאזרחים שרעבו זמן כה רב לבשר. הם משלמים 5 ל"י עבור ארוחה. למרות המשבר.

ירקות: קונים בשמע

אינני זוכר מתי שקנו כל כך הרבה ביום אחד, אמר ביום הששי מוכר הירקות שיפגע בענפים רבים, הביא ברכה ליבול הירקות. חוץ מזה אין בשר ודגים, ולכן זקוקות עקרות הבית לכרובית ולעגבניות, שתמלאנה את הצלחות. עגבניות, בצל, תפוחי-אדמה, עודם בפיקוח, אך הכרובית והגור שוחררו. הדבר לא שינה הרבה לכאן או לכאן, והמצב בשוק הירקות אינו יכול ללמד הרבה ביחס למצב הכלכלי הכללי. אין כאן סימנים למשבר.

אני רוצה שביום הראשון תהיה תרנגולת כסיר של כל צרפתי. אמר המלך הנרי ה' רביעי. בישראל היה זה חלום. אך עתה הדבר אפשרי: דרוש רק כסף. מצב המספוא רע. הלולגים מוכרים את המטילות. הקהל קונה כל תרנגולת: זה עולה רק 4 או 3.500 ל"י, שתי לירות פחות מאשר המחיר בשוק השחור עד כה. התנפלות זו גם היא אינה רימות על משבר. השאלה היא רק: כמה אחוזים מתוך האוכלוסיה יכולים להרשות זאת לעצמם? והאם יימשך תיאבון זה גם בעוד חודש?

עוף: רק דרוש כסף